

Et strålende fredagsprogram følges opp med høydepunkter på rad og rekke lørdag! Her er festidalenmenyen lørdag.

Delillos

For en start vi får på lørdagsprogrammet! Delillos har gledet Norge med sin karakteristiske popmusikk i snart 30 år. Undertegnede så bandet sist live i 1994, så det er på høy tid å oppleve Lars Lillo og co igjen! Delillos var store på 80- og 90-tallet og kunne allerede i 1994 lett spille et sett utelukkende med hits. Et spesielt minne fra den konserten var da hele bandet gikk av scenen etter siste låt; *Neste sommer*. Det musikkhungrige publikum nektet å gi seg og fortsatte å synge refrenget om, og om igjen... Den fullstendige massesuggesjonen endte med at Lars Lillo Stenberg kom på scenen blant teknikere og scenecrew. Satte seg ned og gjorde en nydelig versjon av låta *Vår*. Selvfølgelig til full allsang!

Det er historier som dette som lager legender, og Delillos er virkelig legender innen norsk rock.

Å få oppleve dem på Festidalen er noe jeg virkelig ser frem til. Delillos kommer garantert til å levere. Om vi får en ny allsangseanse a la '94 er opp til publikum i Uskedalen. Vi kommer alle til å *Suse(r) avgårde alle mann*, besøke *Kokken Tor*, være *Tøff i pysjamas*, få en *Smak av honning* og drømme om *Neste sommer*.

I tillegg til de nevnte over bør man høre (mye) på: *Min beibi dro avsted*, *Nittenåttifire*, *Hjernen er alene*, *Flink og Rett og slett livet!*

Silja Sol

Fra superveteranene Delillos til en av årets kometer.

Silja Sol har høstet glimrende kritikker for sin debutplate, *På hjertet*, som kom fjor.

Silja Sol synger på bergensk. Musikken er mørk og stemningsfullt men har også noen skarpe kanter.

Silja Sols poetiske landskap må også trekkes frem. Hun fremstår svært troverdig og man føler at denne unge damen virkelig vil si noe!

Silja Sol kan fort bli det neste store. Dette kan fort være konserten du vil se tilbake på å tenke: Tenk at vi så Silja Sol før hun tok over verden!

Som dere leser kan ikke navnet Silja Sol sies for ofte...

Silja Sol, Silja Sol, Silja...

Lytt til: *Tid*, *Noe* og *Tikktakk*

Dry The River

Her kommer høydepunktene på rad og rekke. Det er nok ikke mange som kjenner til DTR i Norge, men det kan det fort bli en forandring på. Guttene fra London startet opp rundt 2010 og har vært et «working band» med imponerende turnévirkosomhet bak seg. Guttenes utrettelige innsats har utvilsomt gitt resultater og Dry The River kan fort være den neste store eksporten fra England.

Bandet har den litt karakteristiske britiske sounden med klare slektskap til flere post-britpopband. Bandet har elementer fra band som Fleet Foxes og også tidligere Festidalenaktuelle White Lies. DTR er mer gitardrevet, mindre massivt og uten de tunge synthene til White Lies. Mumford & Sons blir også ofte trukket frem, men Dry The River blir aldri fullt så «folkete» som M&S. Fans av Bon Iver vil nok også finne denne konserten interessant.

Fun fact 1: Frontmann Peter Liddle er faktisk født i Norge. Blir det norsk, eller engelsk mellom låtene?

Fun fact 2: Trommeslager Jon Warren driver trommeskole på fritiden og er en meget habil herremann bak trommesettet. Følg med!

Lytt: *No Rest, Gethsemane* og *Weights & Measures*

Team Me

Team Me er et band som har fått en god del oppmerksomhet i musikk norge de siste årene. Bandet gjorde braksuksess med debutalbumet *To the Treetops*. Plutselig befant bandet seg på scener, ikke bare over hele Norge, men også på Roskildefestivalen, i LA og Tokyo og ikke minst på bransjefestivalen SXSW i Austin-Texas der blant annet det prestisjetunge musikkmagasinet NME trakk bandet frem med panegyriske ordlag. Team Me er et band med internasjonale kvaliteter, og det vil de nok helt sikkert vise når de nå skal stå på scenen i Uskedalen.

Bandet kaller selv musikken sin indie-pop. For dem som liker referanser kan man med litt godvilje høre en dæsj Highasakite og noe kan også minne litt om Rumble in Rhodos for de som kjenner til dem.

Team Me har en tydelig signatur i vokalist Marius Drogsås Hagens tenorvokal, og behersker også kunsten å lage store stadionrefreng. Team Me sine refrang vil sikkert sørge for at bandet med tiden vil få enda større internasjonal oppmerksomhet.

Denne lørdagen, derimot, er Team Me bare våre! La oss ta godt i mot dem.

Gled dere til: *Kick & Curse, Fool* og *The All Time High*

Emilie Nicolas

Fra de store stadionrefreng og Team Me går turen til smakfull, vakker elektronika og Emilie Nicolas. At vi her har med et spesielt talent å gjøre er hevet over enhver tvil. I løpet av sin korte solokarriere har Emilie Nicolas gitt ut en plate, vunnet to Spellemannspriser og regjert festivalnorge siden! Emile Nicolas har en fantastisk tilstedeværelse i alt hun gjør på scenen. Med ultracatchy låter som sin helt egne versjon av Dum Dum Boys, *Pstereo* og nydelige *Nobody Knows* kan det fort bli vanskelig å holde tårene tilbake...

Emilie Nikolas er en svært begavet vokalist med utdanning fra Musikkonservatoriet i Trondheim.

I det mørket senker seg over fjellene rundt Uskedalen blir en konsert med Emilie Nicolas bare sååå riktig!

Sjekk ut: *Pstereo, Nobody Knows* og *Grown Up*

Skambankt

Fra kinaputt til bombe. Hvis du ikke har festet fyllingene før denne konserten kan mandagen fort by på tannlegebesøk. Dette blir høyt, intenst og tøft! For all del. Selv om Skambankt befinner seg i et betydelig mer rocka landskap enn mye annet på plakaten er Skambankt ikke noe større mysterium et kanonbra rockeband! Sentralt i Skambankt er Terje Winterstø. Han er også kjent som gitarist i Kaizers Orchestra. Noe større slektskap er det ikke mellom de to bandene. Skambankt har levd, og overlevd parallelt med Kaizers. Vi må vel strengt tatt tilbake til 2009 og platen *Hardt Regn* for å finne de største Skambankthøydepunktene. Allikevel; låter som *Voodoo* fra sisteplata *Sirene* viser at bandet fortsatt kan lage kanontøffe rockelåter. Med Skambankt som avslutning på Dønhaug, er ringen fra Honningbarna startet festen på fredag, sluttet. Men festivalen er langt fra avsluttet...

Sjekk ut: *Slukk meg (For eg brenne)*, *Skambankt* og *Stormkast #1*